

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická, Katedra sociálních věd
Posudek oponenta/vedoucího bakalářské/diplomové práce

Název práce: Komunita canisterapeutů očima antropologa

Autor/ka práce: Aneta Hypiusová

Vedoucí práce: Zuzana Hloušková

Cílem bakalářská práce je podrobné seznámení s canisterapeutickým týmem a procesem budování profesní identity jeho členek. Tento tým vybrané neziskové organizace pak představuje komunitu, v rámci níž k vytváření profesní identity dochází. Studentka se proto stala aspoň po omezenou dobu její součástí, aby byla se svými informátorkami v co nejužším kontaktu, strávila s nimi např. týdenní výcvikový pobyt, a dlouhodobě za nimi docházela na pracoviště. Pro pochopení charakteristik zkoumaného terénu se pak seznámila s četnými odbornými zdroji, a to zejména k tématu zooterapie a komunitní práce. Na problematiku se také pokouší aplikovat antropologický pohled různých autorů, zejm. teoreticky uchopit pojem „identita“ a vztah člověka a zvířete. Pozornost je věnována také samotnému procesu canisterapie a nezbytným kompetencím, které jsou pro výkon takové činnosti potřebné. Pro stanovení různých fází dosažené profesionality (začínající, progresivní a expertní) se studentka inspirovala výzkumem R. Švaříčka, který se zabýval obdobným tématem u pedagogů. Na základě této přípravy pak studentka uskutečnila 6 hloubkových rozhovorů s informátorkami z řad canisterapeutek a vyzkoušela si také techniku skupinové diskuse. Domnívám se, že se autorce práce podařilo dobře zmapovat cestu, která vede informátorky k postupnému uvědomování a rozvíjení vlastní profesní identity, nastítnit zlomové situace a změny, doprovázející tento proces hledání sebe sama a pracovní role. V závěru práce autorka reflektuje také genderový aspekt, kterého si povšimla, a zamýšlí se nad příčinami feminizace daného odvětví. Stejně tak je zarážející zjištěný paradox mezi náročnou přípravou canisterapeutek pro výkon praxe a skutečností, že tato metoda není zatím legislativně ukotvena a je považována pouze za podpůrnou léčbu.

Struktura práce odpovídá zvyklostem studovaného oboru. Uspořádání kapitol někdy donutí čtenáře listovat tam a zpět. Autorka uvážlivě pracuje s odbornými zdroji a dodržuje při tom důsledně požadavky citační normy. Na sebereflexi autorky je patrná určitá roztržičnost mezi zvoleným tématem a vlastní zkušeností z kontaktu s hendikepovanými klienty, jak i dokládá bohatá fotodokumentace v přílohách. K formální stránce mám jen drobné výhrady, občas se objeví prohřešky proti gramatice, rozkolísanost v užití maskulinních tvarů (terapeut/terapeutka) a také tiskové chyby.

S ohledem na výše uvedené argumenty práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji známkou velmi dobře.

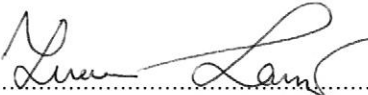
Doplňující otázky:

Dokážete popsat, jak má podle informátorek vypadat „ideální canisterapeutka“? Jaké znaky musí být splněny, aby bylo zřejmé, že došlo k přechodu do fáze experta?

Jak moc se na vnímání vlastní profesionality u informátorek projevuje fakt, že za výkon canisterapie jsou málo (či vůbec) finančně ohodnoceny? Není toto vlastně v zásadním rozporu se základními charakteristikami profesionality, jak je třeba formulovala Carnegiho komise?

Zabývala jste se také otázkou moci. Můžete uvést na příkladech, jak se tento aspekt promítá do práce canisterapeutek, do jejich vztahu ke klientům, pomocníkům (psům) a uvnitř týmu?

Dne: 18. 8. 2014

.....
Podpis vedoucí práce